

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s poštnim dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, Koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posebni listi dobe se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oglasila se plačuje od navadna vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Ogerski liberalci pri volitvah.

Lani smo poročali, na kak način je v Čakovcu zmagal pri državnozbornski volitvi ogerski naučni minister Vlašič. Kdor ima le nekoliko poštenja v sebi, moral se je tedaj za glavo prijeti, rekoč: »Ali je kaj takega res mogoče v omikani Evropi?« Dragi bralec! Na Ogerskem, kjer vladajo židovski liberalci, je še kaj hujšega mogoče, kakor se je to pokazalo pri državnozbornski volitvi v Stomfi blizu moravske meje. Naj povzamemo iz ugovora, katerega so vložili krščanski volilci zoper to volitev, le najglavnejše pritožbe.

Od 1930 došlih volilcev se jih je 450 zavrnilo od predsednika volilne komisije. Na ta način je liberalni državni tajnik Latkoci ujel večino 840 glasov proti kandidatu krščanske ljudske stranke, ki je dobil 651 glasov. Pri sprejemanju volilcev se ni postopalo po postavi, ter se niso vprašali krajni predstojniki, je-li volilec pravi ali ne. Krščanske volilce so izpraševali, kako se pišejo. Ni bilo zadosti, da jim je povedal ime, moral je tudi slovkati svoje ime, da so videli, če se piše tako, kakor je njegovo ime pisano v zapisniku volilcev. Od ljudij, ki pisati ne znajo, so zahtevali, naj napišejo svoje ime. Seveda liberalnih vladnih volilcev ni nihče nič izpraševal. Tako so za liberalca Latkocija glasovali mrličii, celó eden samomorilec.

Naravnost strašne so pa grozovitosti, s katerimi so se mučili ubogi krščanski volilci. Že to je značilno, da je volitev trajala 37 ur. Ako pa še pomislimo, da je med tem časom 1300 krščanskih volilcev moralo bivati pod milim nebom, v dežju in snegu, na premočenih tleh, od 8. ure zjutraj dne 5. decembra do šeste ure zvečer dne 6. decembra, 1200 stopinj od volišča, moramo zares občudovati te zlata vredne može.

Niti misliti si ne moremo, v kakem stanju so ti krščanski volilci prišli pred volilno komisijo, a ondii so morali gledati, kako brezvestni liberalni predsednik njihovo volilno pravico tako rekoč z nogami tepta. Krščanski volilci si niso smeli iti po živež, ki so ga imeli na svojih vozovih; kajti obkolile so jih tri vrste vojakov. Ko so se Stomfčani usmili teh lačnih, žejnih ter premraženih mož in jim prinesli vode, so posode z vodo žandarji takoj prevrgli, da so prosti volilci bili na slabšem, kakor domače živali. Noč je seveda bila dovolj grozna. Ko so si krščanski volilci napravili ogenj, da bi se sami greli in ubogi vojaki, ki so jih stražili, prišli so spet žandarji, ter goreča drva razmetali. Četudi je krščanski volilec bil že volil, vendar ni smel domov, ampak se je moral vrniti k tovarišem in ondii na vse druge čakati.

Ni čudo, da je od teh vojakov 70 nevarno zbolelo, nad 100 krščanskih volilcev pa je obolelo za legarjem in drugimi boleznimi. Morda misliš, spoštovani bralec, da bode ta volilna komisija kaznovana in ta

volitev ovirana. Motiš se! Večina v Ogerskem državnem zboru imajo liberalci in ti svojim privržencem niti lasa ne bodo zakrivili. Taki so ogerski, pa tudi naši židovski liberalci. Gorje in joj nam v Avstriji, ako kdaj zopet židovski liberalci pridejo na krmilo. Bog nas obvaruj te nesreče!

O razmerah v Ormožu.

Na Silvestrov večer je bilo v čitalnici ormoški vse navdušeno, sosebno pa smo z veseljem pozdravili trgoviške gasilce. Ko je ura udarila dvanajst, vzel je predsednik slovo od starega leta ter pozdravil novo. Tudi mi ga pozdravljamo, ker gledamo z boljšo nado v bodočnost, tembolj, ker je v starem letu marsikateri napor ostal brez uspeha, marsikatera brezbriznost se kaznovala, narodna popustljivost nam vsekala novih ran, in ker imamo obžalovati zgubo narodno delajočih močij.

V prvej vrsti se je politično lokalno življenje ormoških Slovencev sukalo okoli nemške šole in pa občinskih volitev. Med tem, ko se branijo vsi življi zoper ustanovljenje nemške šole, storilo se ni v obziru občinskih volitev čisto nič; da, slovenska stranka se istih niti ni udeležila, četudi bi morala ona pri najmanjšem delovanju imeti naravno večino. Nepodučeni bi se gotovo vprašal, na kak način se nemščina vzdržuje v Ormožu, kjer vendar stanuje slovensko ljudstvo? Premotrujmo nekoliko razmere.

Mestni zastop je v rokah ljudij, kateri so se s časom tukaj naselili, ali kojih predniki so priromali iskat gostoljubnosti, katero so pri predobri naravi ljudstva tudi našli. S polnimi »zaklji« denarja hočejo gospodovati, hočejo širiti isto nemštvo, brez katerega po njihovem mnenju človek ni človek. Te razmere so narasle do neznosnosti. Za njihovo označenje zadostuje, če povemo, da se je gostilničar in znani kričač B. izrazil pred kratkim proti nekemu Slovincu, kateri je po naključbi zablodil tja: »Ich brauche keine Windischen, — Ne potrebujem Slovencev.«

Ta človek, ki si je le s slovenskim denarjem spravil premoženje, na tak način napada Slovence, ali ni to žalostno in značilno za tukajšnje razmere? In vendar še zahajajo v to gostilnico slovenski kmetje. Zvedeli smo tudi, da je bilo na Silvestrov večer, kojega je tudi čitalnica slovesno obhajala, mnogo Slovencev pri zabavnem večeru »Männergesangsverein-a«, posebno pa, da so se iz narodne pušinske občine našli nekateri, ki so šli tja tlačani. Tem ljudem bi zaklicali izrek tega gostilničarja: »Jaz ne potrebujem Slovencev.«

Kakor povsod, nazaduje tudi pri nas gospodarstvo in temu je največ kriv tuji upliv. Prijatelje in zaveznike

najdemo samo med somišljeniki, dobre svete dajajo nam lahko samo ti. Načelo »Svoji k svojim« mora tedaj obveljati in se siriti povsod, sosed naj o tem podučí sosed, potem se začne blagostanje, mir in zadovoljnost med vsemi slojevi. Mi imamo, hvala Bogu, tukaj ljudi, kateri se ne sramujejo svojega roda, kateri so že marsikaj žrtvovali za slovenski narod ter trpeli preganjanja; imenujemo tukaj gg. Gomzija in Miklna. Z zadoščenjem smemo tudi reči, da se vsi boljši kmetje zbirajo izključno v gostilnici, oziroma trgovini teh dveh. Poleg njih imamo še samo gostilnico g. Kandriča na »Lenti«, kamor lahko zahaja vsak Slovenec, ne da bi slišal oholi izrek: »Jaz ne potrebujem Slovencev«. Opozarjamo vse Slovence ormoškega okraja, da si resno premislijo stališče, katero morajo zavzemati. V njih tiči moč in mozeg naroda, od njih je odvisen razvitek narodne bodočnosti ormoških Slovencev. Nas je premalo, da bi mogli ugonobiti nasprotnika, a če smo edini in složni, bode zmaga naša.

Za danes sem vam razložil samo toliko, da veste, zakaj si Nemci upajo prositi celo nemške šole, katera bo le nepotrebno breme. Krivi smo si sami, a to krivico moramo popraviti sami. A vsem zavednim Slovincem kličemo: Podučujte moža za možem, da bo znal vsak, da so časi resni, da je napočil tudi za ormoški okraj čas delovanja, širite povsod geslo: Svoji k svojim!

Ormoški Slovenec.

Cerkvene zadeve.

Duhovne vaje na Ponikvi.

Pri nas smo obhajali ponavljanje sv. misijona ali duhovne vaje od dne 12. do 22. decembra. Vodili so jih štirje lazaristi od Sv. Jožefa pri Celju in sicer čč. gg. Janez Macur, Alojzij Adolf Pogorelec, Francišek Kitak in Mihael Klančnik. Z velikim veseljem smo poslušali njihove pretresljive govore, v katerih so nas z jasnimi besedami prepričevali o našem poklicu, da smo namreč za Boga vstvarjeni in torej nikdar ne ne smemo pozabiti na tistega, ki nas le za nebesa in zase vstvaril.... Deset dnij so trajale te duhovne vaje, a ti blaženi dnevi pretekli so žalibog še prenašlo; še sedaj jih ne moremo pozabiti. Večinoma vsi farani, pa tudi veliko ljudij iz sosednih far se je udeležilo teh duhovnih vaj, kar nam tudi kaže število obhajanih, okoli 2000. Le nekateri so še v naši sredini, kateri mislijo, da bi jim te duhovne vaje škodovale, zato se jih tudi niso udeležili. — Naj mi bo končno dovoljeno, da se tem potom v imenu vseh faranov iz srca zahvalim čč. gg. lazaristom, ki so se toliko trudili za naš dušni blagor. Mili Bog naj jim ta trud stotero povrne, nas pa naj razsveti, da bi njih besede ne bile padle na skalo, marveč na rodovitna tla, da bi tako rodile ti-sočeri sad!

L....i.

Križevska družba v Kozjem.

Dne 22. decembra smo v kozjanski župnijski cerkvi prvič zapazili nove svečnike za sv. križev pot, namreč pod vsako tablo po dva. Ravno istega popoldne so imeli križevski fantje in možje sv. križev pot in njim so privkrali brlele svečice na novih svečnikih.

Naj tukaj spregovorim nekaj o tej križevski družbi. Kaj pa je ta križevska družba? Križevska družba je to, da se zberejo eno nedeljo fantje, drugo nedeljo možje, tretjo nedeljo dekleta in četrto nedeljo žene, ter tako molijo in obhodijo skupaj kraljevo pot svetega križa. Ustanovili so to križevsko družbo naš č. g. kaplan. Kmalu potem, ko smo dobili novi križev pot, naznanili

so nam faranom svojo iskreno željo, da bi radi ustanovili to družbo. Potem so spregovorili, da Kristus je sv. križev pot sam posvetil in daroval za odrešenja človeškega rodu. In Kristus sam je rekel: »Ako hoče kdo za menoj priti, naj zataji sam sebe, in naj vzame svoj križ in hodi za menoj.« (Mat. 16, 24.) In hvala Bogu, oglasilo se je precej udov vsacega spola in začela se je vesela slavnost.

Dragi rojaki! Le radi hodite k tej križevski pobožnosti in spominjamo se večkrat našega skrbnega dušnega pastirja, prečastitega gospoda dekana in kanonika, ki so nam pred kratkim omislili nov križev pot, in ravno zdaj pa tako lepe nove svečnike. Bog njim in sploh vsem dobrotnikom naše župnijske cerkve obilno poplati!

M. P.

Gospodarske stvari.

Obsekavanje gozdnih dreves.

Lepi gozdi vedno bolj ginejo, ker se preveč seka, ter po železnici odpošlje in po Dravi odplava. Zato je les za stavbo in kurjavo vedno dražji in za gozde se premalo skrbi. Kolik razloček je pri nas in na Gornjem Štajarskem, kjer postava o pogozdovanju ni samo na papirju, temuč se tudi izpolnjuje, ter vsaki prostor, kjer se poseka, se spet brž na novo nasadi, ob potih se vsako drevesce zavaruje in po mladih gozdih se živina pasti ne sme. Nikjer ne najdeš, da bi se mlado drevje obsekovalo. Obsekovanje, tako zvano »pucanje«, je silno škodljivo, in »Kmetovalec« ga obsoja tako-le:

»Drevo obsekovati se pravi silovito segati v njegovo naravo. Nobeno silovito kvarjenje narave pa ne ostane brez maščevanja, in človek, ki silovito lomasti po gozdu, mora plačati za to tudi globo. Vedite torej, da drevesa dobivajo svoj živež po koreninah iz zemlje in po listju ali iglah iz zraka. Iz zemlje sprejemajo to, kar ima pepel v sebi, z eno besedo: pepel; iz zraka jim pa prihaja vse, kar pri zažiganju zopet v zrak zbeži, namreč vse ogljik. Kjer je pepela le prav malo odstotkov, pri jelovju še tri odstotke ne, lahko je sprediti, kako silno veliko živeža prejme drevje za svojo rast iz zraka. Ako takemu drevesu odsekaš velik del vej, vzameš mu tako rekoč ravno toliko ust, skoz katera svoj živež vase srka; drevje torej tako obsodiš na post. Zares je tako drevo močno zadržano v rasti, ne le v dolgost, ampak še prav posebno v debelost. Ako veje obsekuješ prav blizu ali tik debela in ne pustiš nekoliko živih vej z vzrastki, posušijo se grče in se ločijo od živega deblovega lesa, in kadar se taki hlodi žagajo v deske, takrat tiste grče izpadejo, odletije in les je skažen. Ako veje obsekuješ prav pri deblu, naredi se smola, in več je odteče, tem bolj drevo slabi.«

Ravno zaradi stelje se po Dravskem polju in raznih krajih mlado gozdno drevje, posebno borovje in smrečje obsekuje, in žal, da je mnogo tako nevednih, ki mislijo, da je tako imenovano »pucanje« za drevje koristno. Le samo pregosto drevje se mora posekati, in vsako drugo drevo se mora varovati sekire, in v gozdih se ne sme pasti.

Fr. P—k.

Za preosnovo lovske postave odpošlje občina Ljubnica pri Vitanju naslednjo prošnjo na deželni zbor: »Iz javnih listov smo zvedeli, da je visoki deželni odbor predložil visokemu deželnemu zboru načrt zakona, po katerem se spremeni dozdašnja lovska postava. Toda, če se spremeni lovska postava edino le na korist vinorodnim krajem štajarske dežele, ne bomo imeli mi, ki se pečamo s sadjerejo, od te nove lovske postave

nobenega haska. Ne bomo popisovali velikanske škode, katero so zajci napravili po našem sadnem drevju, ker to je že itak dovolj znano. Prosimo le: Visoki deželni zbor naj blagovoli lovsko postavo tako spremeniti, da bomo smeli tudi mi sadjerejci skozi celo leto pokončevati zajca kot škodljivo in roparsko žival». — Občine nevinorodnih okrajev, ganite se tudi in takoj odpošljite enako prošnjo na visoki deželni zbor v Gradec!

Sejmovi. Dne 18. januarja v Poličanah (za svinje). Dne 20. jan. v Arnovžu in pri Sv. Lenartu v Slov. gor. Dne 22. jan. v Mozirju, Imenem (za svinje) in na Bizeljskem. Dne 23. jan. na Bregu pri Ptuj (za svinje). Dne 24. jan. v Teharjih in Koprivnici.

Dopisi.

Iz Maribora. (Č. cerkvenim predstojništvom!) Lani so prenovili mestno kapiteljsko cerkev sv. Nikolaja v Varaždinu. Pozlatarska dela je cerkveno predstojništvo izročilo našemu rojaku, g. Alojziju Šketu, cerkvenemu pozlatarju v Mariboru, grajske ulice št. 6. Vrlo je izvedel svojo nalogo g. Šket. Njegovo delo vse hvali in celo mil. nadškof zagrebski so ga pohvalili. Častno pišeta o njem tudi dva hrvaška lista. »Varaždinski vjestnik« pravi: »a pozlatarske radnje izvrši je sa mnogo strukovna znanja g. Vjekoslav Šket, pozlatar iz Maribora«; in »Narodne Novine« v Zagrebu pišejo: »Pozlatarske radnje izveo je na vseobče zadovoljstvo pozlatar g. Vj. Šket iz Maribora«. Zato pa priporočamo našim cerkvenim predstojništvom g. Šketa, ki je domačin, v resnici krščanski in naroden mož. Enakega moža pa tudi priporočamo za pasarska dela, namreč g. Karola Tratnika v Mariboru, stolne ulice, ki res jako okusno, dobro in vestno vsa v to stroko spadajoča dela izvršuje. Kot tretjega pa priporočamo mizarja g. Kregarja v gosposkih ulicah, ki ima v svoji zalogi jako fino, dobro, v lastni delavnici izdelano pohištvo vsake vrste. — Čč. gospodje, naročujte pri teh možeh! Drugi, ki niso naši, se mastijo z našim denarjem in ga nesejo Bog ve kam na tuje. Ti pa, ki so zavedni moške ter podpirajo vsa naša krščanska in narodna podjetja, ne dobijo doma zaslužka. Ali je to prav?

Iz Celja. (Veselica pevskega društva) dne 12. jan. v čitalniških prostorih se je obnesla gledé moralnega uspeha izvrstno, žal, da ne ravno tako tudi gledé gmotnega uspeha. Zbor je prednašal v občno priznanje dr. B. Ipavičev: »Mi vstajamo«, a osmospev Gr. Riharjevo: »Zvonovi« in Brajša-vo: »Rêverie«, ter smo se prepričali, da ima društvo izvrstnega pevovodjo in tudi med pevci nekaj izbornih močij. Tudi pri šalogri »Župan« bile so vloge tako srečno razdeljene, da ni bilo mogoče boljše. Zlasti zaslužita vso pohvalo Jaka Dolinar in Ančika. Istotako moramo pohvaliti Miho, Anžeta in Tomaža, ki so pokazali, da so kos svojim nalogam. Med posameznimi točkami in dejanji je sviral g. Arzenšek na glasovirju ter je mladi svet že nestrpno pričakoval glavne in zadnje točke, ples. Navdajala nas je vse le želja, da nas povabi društvo kmalu zopet h kaki veselici. Ne znamo, če navdaja ta želja tudi društven odbor. Žalibog, da so se odlikovali tudi tokrat s svojo nenavzočnostjo ravno tisti narodnjaki, kateri imajo največ uzroka prihajati k takim veselicam, ter poleg teh tudi še nekatere osebe, ki nočejo priznati narodnim društvom enakopravnosti, nekaterim niti pravice do obstanka. Kolike važnosti je složno delovanje pri društvih, o tem ne bomo razpravljali, ker se je o tem že preveč govorilo in pri

vsaki priliki poudarjalo. Toda le prerado se pozabi, da so gole besede brez dejanj prazne pene. Mlademu, de-

Iz Ljutomer. (Solska tombola), katero je priredilo učiteljstvo Franc-Jožefove šole na dan sv. Treh kraljev zvečer v Vaupotičevih gostilnih prostorih v prid ubogih šolskih otrok, je imela prav lep uspeh. Mnogobrojna udeležba je pokazala, da ima Franc-Jožefova šola in na njej nečča se ubožna mladina mnogo dobrosrčnih prijateljev v Ljutomeru in v okolici, kateri vsako dobrodelno podjetje dobrohotno in darežljivo podpirajo. Dobitkov — prav lepih in tudi praktičnih — je bilo 42, med temi 37 darovanih. Čisti dohodek je znašal 85 gl.; s pomočjo tega dobivajo ubogi šolski otroci šolske zvezke, knjige in pisalna sredstva skozi celo leto zastonj. Šolsko voditeljstvo se prav pristrčno zahvaljuje vsem, ki so kaj darovali ali storili v ta lepi namen. Bog povrni!

Iz Ptuja. (Nemško-slovenske limanice.) Mi Slovenci ptujski smo bili nekega dne zelo prese- nečeni, zapazivši velikanski napis na »tem novem hrami« »štric nove c. kr. pošte.« Z veseljem smo čitali prvo vrsto: »Pri kmetu«. To je dobro pogodil. A ko smo brali dalje, ježili so se nam lasje, češ, je-li spet Bohorič ali Kuznič ustal od mrtvih. Pa še bolj smo bili začudeni, ko pristopi k nam kmet prave slovenske korenine, moleč nam neki listič nasproti in proseč nas, naj mu povemo, kaj stoji napisano na omenjenem lističu, ker take slovenščine ne razume. Bila je reklama neke štacune, ki se misli s prvim svečanom na novo odpreti. Pa naše začudenje je doseglo vrhunec, ko smo izvedeli, od kod piha ta smešna sapa. »Petauerca« nam je dala prve podatke in navodilo, da smo »pogrunтали« onega gospoda, ki pravi: »Deutsch bin i', a das G'schäft zieht vor.« Ona jo namreč v »divnih« verzih opevala naobraženost in politično pamet tega »deutsch bin i.« In ta takoj, ko je videl, da se je Nemcem zameril, je hotel svojo krivdo popraviti in dejansko je pokazal, da se pretaka prava tevtonska kri po njegovih žilah. Takoj je dal nad slovenskim napisom nemškega: »Zum Bauern« postaviti. Dragi mi »deutsch bin i,« bodi, kar si dosedaj bil! Mi te moramo zaničevati, ako rabiš slovenski napis le za limanico, da bi privabil ž njim slovenske kmete v svojo »te« novo štacuno. Pa siromak, grozno si se zmotil. Vsak pošten Slovenec se ti v pest smeje. Lahko si preverjen, da boš malo slovenskih grošev privabil v svoj žep, čeravno imaš široke hlače. Z Bogom! —y.

Iz Ptuja (Umr! je mož!) Te besede pesnikove so nam bile na misli, ko smo dne 8. prosinca k večnemu počitku spremljali gosp. Luko Kunsteke, gimnazijskega profesorja na Ptuj. Da-si v stajarski deželni službi, ni mož nikdar zatajil slovenske svoje matere, pa bilo to višjim ljubo ali ne. Čitalnica ptujska ni imela zvestejšega uda. Močno, močno ga bode pogrešala. Ptujski Slovenci zadnja leta žal, radi družbe iščejo po drugih gostilnicah in svoje groše nosijo nemškutarjem v žep. Držite se svojega »Narodnega doma!« Posnemajte blagega pokojnika! Če si zvečer v »Narodnem domu« našel le dva ali tri, med njimi je bil profesor Kunstek. In tu smo v prijateljskem razgovorjanju spoznavali njegove vrline. Vse ga je ljubilo. To se je pokazalo posebno ob sprevodu. Takih sprevodov je na Ptuj malo. Ednajst duhovnikov, na čelu jim prečastiti gosp. prošt ptujski, Jožef Hrzič. Uradniki, meščanstvo, šolska mladež, Slovenci od daleč — dolga, dolga vrsta. Obnašanje, kakor se spodobi, tiho, mirno, da si takoj vedel: To je slovenski pogreb. Mogočni možki zbor mu je zapel pred hišo in na nemškem pokopališču pretresljivi slovenski žalostinki. Hvaležni učenci so se poslovili na grobu od svojega učitelja z ganljivim: »Es ist bestimmt«. Mi pa

smo se vračali z mirodvora z iskrenimi željami, da nam Bog daj revnim Slovincem več tacihi mož-uradnikov! Pokojniku trajen spomin! Njegovi duši mir pri Bogu!

Od Sv. Duha na Ostrem vrhu. (O našem gadu). Za novo leto smo dobili pozdrav z Nemškega, in sicer po »Tagespošti« dne 2. januarja. Tam so namreč med 21 dopisov oglašili tudi črni krokar s Slovenskega, ki poroča, kako grozni roparji da so Duhovčani, osebno kako hudobna je hiša g. Feliksa Lakožiča, p. d. Heriča na Vurmatu, iz katere hiše so sedaj baje v kratkem času že četrtega hudodelnika žandarji odgnali pred sodnijo. To je laž! Žalostno je, da se na tak način o Slovincih v liberalne nemške časnike poroča, ker Nemci potem rečejo: »Glejte, taki roparji so Slovenci! Le po njih!« Še bolj žalostno pa je, da to piše v nemške novine sin odlične slovenske rodovine! Dopisnik »Tagespošte« nam je namreč prav dobro znan že iz hudobnega načina pisave. Kot pravega berača smo ga pred leti med se sprejeli in ga tudi po mogočnosti podpirali. Sedaj, ko se je malo opomogel, razgraja kakor bi bil ob pamet. Godi se nam, kakor možu, ki je v zimi na cesti našel zmrznjenega gada. Iz usmiljenja ga je pobral in ga djal pod svojo obleko. Ko se je pa gad ogrel in oživel, je piknil moža in mu smrt zadjal. Tako je naš liberalni dopisnik krščansko usmiljenje tirjal pri nas in tudi našel, a hvaležnosti ne pozna. Treba bo se torej odločneje na noge postaviti v obrambo poštenja slovenske fare ob nemški meji!

S Huma pri Ormožu. (Občinske volitve) so se dne 2. prosinca končale, kakor po zdravi pameti ni bilo drugače pričakovati, tako, da je v šestokrat in to enoglasno izvoljen županom g. Martin Ivanuša, kmet in ud različnih zastopov v ormoškem okraju, vzoren narodnjak. Ta izvolitev je tem važnejša, ker so ormoški nemškutarji in njih hlapčevci hoteli s pomočjo nekaterih kimovcev pridobiti tla za svoje namene. Namestnija in sodnija jim je za pustni čas podala dolge nosove, katere ne bodo tako hitro zgubili. Občinska svetovalca sta gg. Jakob Zidarič in Matija Masten; odborniki večinoma prejšnji in za slovensko reč zanesljivi. Vseh geslo naj bode vse za vero, domovino in cesarja. Nasprotniki bodo pa pre na »fašenk« svojega »rihtarja« stavili. Berlunc.

Iz Krčevine pri Ptuj (Občinske volitve). Dne 16. dec. smo imeli pri nas občinske volitve. Izvoljeni so bili v III. razredu: Potrč Franc, Toplak Franc, Voda Ignacij in Krivec Janez; v II. razredu: Băbošek Franc, Plajnsak Osvald, Lah Franc in Krajnc Janez. Ti so naši slovenski možje. V I. razredu pa so bili voljeni Nemci: Kollenz Jožef, Vetter Pavel, Berghaus Gašpar in Stalzer Jožef. V tem razredu je bilo naših in nasprotnih glasov število enako. Slovenci smo imeli tudi pravilno in veljavno pooblastilo, toda volilna komisija, v kateri sta imela glavno besedo dva nemškutarja, ki ju je v komisijo poklical sam župan Toplak, je to pooblastilo zavrgla in nemčurji so zmagali. Slovenci pa so to županu zelo zamerili. Žal, da je mnogo volilcev izostalo. Bili smo do zadnjega časa zapušteni, odslej bo še sramota že boljše, ker imamo v občini svoje bralno društvo, ki pa ga nekateri Slovenci sovražijo. Vprašamo vas: Ali niso sami poštteni možje, ki vodijo društvo? Ali ni dobro, koristno in potrebno, prebirati dobre, v katoliškem in slovenskem duhu pisane knjige in časopise in gojiti ljubezen do vere, domovine in cesarja, kakor to društvo uči svoje ude? Pristopite rajši in prepričajte se o tem! Sicer pa se kakih nasprotnikov prav nič ne bojimo. Želeli bi si političnih shodov v ptujski okolici, da bi se ljudje nekoliko podučili o političnih pravicah in dolžnostih. Ptujski Slovenci pri kat. slov. polit. društvu »Pozor«, ali res celo leto spite zimsko

spanje, ker nikdar družega ne izvemo o vašem delovanju, nego imena vsakoletnega odbora? Dne 29. dec. je bila županova volitev. Za župana je bil zopet izvoljen Toplak, za svetovalce tudi sami naši možje, Potrč, Lah in Krivec. Upamo in pričakujemo od župana, da se bo v bodoče kazal bolj odločnega Slovenca, kakor pri zadnjih volitvah in sploh tako nastopal, da ne bo delal sramote slovenski Krčevini.

Iz Skofje vasi. (Društva, gibajte se!) Mrzlo je, pa zamrzniti vendar nečemo. »Edinost« v Vojniku, moška podružnica naša sicer se tišči v kot za peč, a naša ženska sv. Cirila in Metoda namerava vendar prirediti veselico na pustno nedeljo. Pričakuje se petje, predavanje in tombola in seveda zborovanje. Da bi se vendar začelo bolj gibčno življenje in zanimanje za take blage namene! Podružnica upa tudi, da dobi stalni glediški oder — potem bode gotovo veselo živela in cvela.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Splošne občinske volitve bodo bržčas v drugi polovici meseca februarja. Krščanski volilci so že pripravljeni, židovski liberalci pa se pripravljajo. Tem bodo pomagali socijalni demokratje, katerih vodje so popolnoma v liberalnem taboru. — Vlada je predložila v deželni zbor predlogo, da se naj na višjih realkah podučuje krščanski nauk.

Češko. Cesarški namestnik, grof Thun, gotovo odstopi še le po zasedanju deželnega zbora. V tem hočejo Nemci po vsej sili, naj se voli v deželni odbor po narodnih kurijah ali oddelkih. Ta predlog poslanca dr. Russa se je oni dan izročil dotičnemu odseku.

Štajarsko. V Gradcu bodo Bismarkovci praznovali 25letnico nemškega »raja« dne 18. prosinca. Kaj jih vendar briga nemški »raj«? — Dne 5. prosinca je pri Sv. Miklavžu v Sausalu svojim volilcem poročal poslanec Alojz Karlon.

Koroško. Deželni odbor je izdelal novo volilno postavo, pa prav po liberalnem kopitu. Po tej postavi bodo v mestih imeli volilno pravico vsi polnoletni, ki plačujejo kaj cesarske dače, na kmetih pa se zahteva 5 gld. dače. — V Pliberku se je ustanovila mestna hranilnica.

Kranjsko. Vlada je predložila deželnemu zboru nov stavbinski načrt za Ljubljano. — V nedeljo je bil shod katol. političnega društva na Pristavi pri Trziču. Govorili so gg. A. Kalan, dr. Krek in, dr. Žitnik.

Primorsko. V Gorici so spet imeli slov. stariši shod. Zahtevali so slov. ljudsko šolo sredi mesta; kajti bivša kosarna pod Turnom ni za šolo. — Štirje slov. deželni poslanci tržaški se ne morejo udeleževati deželnozborskih obravnav. — Laška drhal je v Piranu slov. isterske poslance s kamenjem napadala. Poslanci niso ondi dobili voza ter so morali peš v Koper. Neznosnih razmer na Primorskem je največ kriv cesarski namestnik Rinaldini.

Tirolsko. Deželni zbor je oni dan sklenil, da se letos slovesno praznuje 100letnica zveze tirolske dežele s presv. Srcem Jezusovim. Temu so ugovarjali liberalni poslanci, ki so tudi v Tirolih taki, kakor po dragod.

Hrvaško. Reški mestni zastop je soglasno sklenil, da se mora Reka izločiti iz senjske škofije. — Srbska, pravoslavna škofija se ustanovi v Zagrebu, kamor se bojdta tudi iz Križa preseli grška katoliška škofija.

Ogersko. Liberalna stranka ni več z minister-skim predsednikom, Banffyjem, zadovoljna, ker je ta

malo popustljiv pri pogodbi z Avstrijo. — Knez-primas je prepovedal nemško božjo službo v Budapešti, kjer je prav venko Nemcev. Kakor se vidi, madjarski liberalci »komandirajo« že tudi v cerkvi.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče izdajo pismo o verskem položaju na Francoskem ter ga pošljejo predsedniku Faure-u, da naj ta skrbi ondi za spravo med cerkvijo in državo.

Italijansko. V mestu Makale v Afriki je oddelek italijanskih vojakov večkrat odbil napade črnih Šoancev. Dolgo pa se Italijani v tem mestu ne bodo mogli držati, ker jim bo še ta mesec zmanjkalo živeža, general Baratieri pa si ne upa jim priti na pomoč. V kratkem pojde zopet več vojakov v Afriko.

Francosko. Ministerski predsednik, Bourgeois, je imel te dni političen govor v Lijonu — Govoril je o proračunu in mnogovrstnih zboljšavah, gledé na vnanjo politiko pa je omenil veliko važnost državne zveze z mogocnim ruskim narodom.

Norveško. Vlada deluje na pomnoženje armade, posebno pomorske ter je naročila dve novi ladji oklopnici. Razun tega hoče vojni generalni štab, da se preosnuje črna vojska.

Nemško. Vsled cesarjevega pisma predsedniku transvaalske republike so Angleži hudi na Nemce in so to morali tudi čutiti oni Nemci, ki bivajo na Angleškem; toda Nemčija se je s tem prikupila Rusiji in Franciji. — Na praznovanje 25letnice nemškega »rajha« v Berolinu knez Bismark ne pride.

Rusko. Poslanik pri sv. stolici v Rimu, Izvolski, pride te dni v Petrograd, da poravna nekatera nasprotja, ki so nastala med papežem in rusko vlado. Sicer pa je že gotovo, da bodo sv. oče poslali zastopnika k carjevemu kronanju.

Bolgarsko. Knez Ferdinand odpotuje ta teden v inozemstvo. O popravoslavljenu novega sina Borisa je spet vse potihnilo. — V tej državi se uvede splošno zavarovanje proti toči in pa zlata veljava, katera bode deželi gotovo na škodo.

Turško. Na povelje sultanovo se ustanovi veliko društvo, ki naj skrbi za reveže v Mali Aziji. — Mesta Zeituna v Armeniji še turški vojaki vedno niso popolnoma premagali. Med vojaki in ustaši je napravila zima premirje.

Afrika. V transvaalski republiki je spet mir. Predsednik Krüger pošlje Jamesona in angleške vojake angleški vladi, da jih ta kaznuje, angleškim upornežem v Ivanovem gradu pa on večinoma prizanesi.

Amerika. Na Kubi se španski vojaki in ustaši počeno krešejo. Ako španska poročila ne lažejo, so tokrat zmagovalci Španci, katerim je španska vlada poslala oni dan denarja, 1 milijon zlata in 5 milijonov srebra.

Za poduk in kratek čas.

Moja vojaščina.

Piše Miló Nadič.

I. Prva moja kazen.

»Razid! Abtreden!« — Gospod stotnik se obrne, sleče še drugo rokavico, zaviše si brke ter se odziblje ob zvonjenju nedolžne sabljice domov. Da ste jih videli, kako so jo popihali naši korenjaki, vsak v svojo luknjo! Niti sledú ni jim več poznati o kisloubrazni utrujenosti, katera se je malo prej na vežbališču tako spomladansko razcvitala....

»Tretji vód, nastop!« Postavil sem se v sredo svoje

sobe; pred mano pa so se uvrstili moji možje. Pogledal sem še edenkrat z zadovoljnim smeem, pa s strogim pogledom svoj vod. »Danes ste se se precej držali. Kazili so le nekateri. No, pa, ker jih gospod stotnik ni opazil, sem tudi jaz zadovoljen. Pričakujem pa, da se bodele drugokrat vsi bolje potrudili, da ne bodo moji ljudje zadnji, ampak prvi. Sedaj očedite in uredite vse, potem po obed! Rajek, Čuk in Vrečar, ostanite, drugi, razid!«

Kakor bi trenil razgubili so se moji fantje. Le trije so ostali, pričakovaje mojo sodbo. »Odpašite!« — Kosmate torbe, pasovi in bajoneti so odrčali in obviseli na klinih. — Zopet so stali moji trije pred mano pozorno, mirno. »Odmor!« — Iz drugih sob se je slišalo kletje in vpitje drugih desetnikov in vodij ter rožljanje orožja; imeli so vaje.

»Vi Rajek, obrnili ste se danes dvakrat napačno! Ali še sedaj ne veste, kako se napravi obrat? — »Na levo!« — »Pokažite!« — Rajek se obrne. »Dobro! Čelo vpred! Vidite, zakaj pa sedaj gre? Obrat!« Rajek stori. »Čelo vpred!« Rajek napravi vrlo. — »Tako delajte in glejte, da mi ne bodele več kazili. Dobro, da vas gospod stotnik ni videl. Tu na desni peti pa se izgubili podkev. Glejte, da bode do popoldne pribita! Hajdi takoj k čevljarju; odstop!« — Rajek odide.

»Vrečar! Na suknji vam visi gomb in na rokavu je šiv razparan. Sramujte se! Takoj zašijte; še pred obedom; — tu imate gomb, da ga ne izgubite.« Gomb je radovoljno odletel, ker je že komaj čakal odrešenja, viseč na edni sami niti. Odstop!«

»Čuk, kaj pa je vam? Danes ste korakali, kakor kruljev.« — »Gospod desetnik, javim pokorno, podplat je ves prebit z žreblji in me zbada v nogo.« — »Sezuje! — Ubogi Čuk se mi je res usmilil. Kos podplata na nogi je bil rudeč in unét. Vendar sem se kazal, kakor bi ne bilo nič posebnega ter ga tolažil: »No, res, tu-le je eden žrebelj pregloboko zabit. To se bode že popravilo.« — »Gospod desetnik, še več žrebljev, ne samo eden.« — »In to vas boli?« — »Silno!« — »No vojak, ne bodite mevža! Stopite z mano po lahko obutev. Jutri pa pojdite prosit za boljše čevlje. Razumete?« — »Da, gospod desetnik!« Hvaležno me je pogledal. Jaz pa sem se kazal, kakor da ne vidim tega. »Po obedu nastopite, da vas naučim, kako bodele prosili! Razumete?....«

Po obedu sva se mučila, jaz in moj Čuk četrtr ure. Prav dobro sem ga naučil, reveža, ki prej doma ni govoril žive dni nemške besede. —

Drugi dan pri raportu je stotnik posebno nestrpen. Nobeden mu ni znal skazati dobro časti. Eden je vzdignil roko previsoko, drugi prenizko: ta imel je preveč skrivljeno, oni preveč leseno. Jaz sem imel »dan«. Stal sem za stotnikom ter pisal. Vrsta pride na Čuka. Korenjak je stal kakor sveča in še jaz sem se mu čudil, ker navadno je bil bolj mevžast. Veselo ga je bilo gledati, kako je salutiral, Stotniku se je razjasnil obraz in ustnici raztegnili sta se zadovoljno. »Dobro! Od katerega vóda je mož?«

Tovariši so me strupeno pogledali. »Od mojega, gospod stotnik.« — »... Hm, hm«. Pohvaliti pa gospod stotnik ravno mene ni hotel. Rajši bi me bil pograjal, ko bi se le dalo. »Torej...! veli stotnik in moj vrli Čuk hrabro in naglo deklamuje: »Er stifel pite gehhorzam peseren avtman...!«

To ti je bil grom! Že sedaj mi bliskajo stotnikove oči v spominu; posebno pa, ko se je slišal na pol zadušen smeh po sobi. »Desetnik Nadič, k raportu!« zavpil je stotnik. Jaz sem vstopil v vrsto.

»Ker ste tega moža tako slabo izvežbali, imate od jutri opoldne tri dni strogega zapora! Vam bode že izbil lenobo! Razid!«

Gospod stotnik je odbežal, niti s sabljo ne pozvonivši. Tovariši so si veselili vsled moje prve kazni. Da pa je sledila tej kazni brzo druga, tretja, četrta, se vé, ker nihče se kazni ne ubrani, kogar stotnik črti.

Smešnica. Mož reče svoji zakonski polovici: »Ti žena, naša Mina pa ima strašno strupen jezik. Ali je takšen jezik podedovala po meni ali po tebi?« — Žena hitro odgovori: »O, jaz še svojega imam!«

Razne stvari.

Domače. (Na posvetovanje) avstrijskih skofov na Dunaju so se v nedeljo popoldne z brzovlakom odpeljali milostlj. knezoškof.

(V Velenju) je v prid ubogih šolarjev bila na praznik sv. Treh kraljev tombola, pri kateri se je dobilo 278 gld. 69 kr. Za ta znesek se bode mnogim ubogim šolarjem priskrbelo kosilo. Glavno zaslugi pri tem podjetju ima blaga gospa grofinja Adamovič.

(Šaleški pragermani) so dne 12. jan. v Velenju, v gostilnici mesarja Raka ustanovili podružnico zloglasne »Südmarke« za Šoštanj-Velenje. Kdor se je te ustanovitve udeležil, ta je naš najhujši narodni nasprotnik. Zapomnimo si vsacega!

(Nesreče.) Dne 2. jan. se je v škalskih premogokopih ubil neki delavec, dne 8. jan. pa pri Sv. Janžu na Peči pri podiranju črešnje kmečki sin Franc Vodušek, njegov tovariš Leseček pa se je hudo pohabil.

(Deželna podpora). Deželni odbor štajarski je sklenil, da se postavi v proračun podpora 200 gld. za častite šolske sestre v Mariboru in v Celju. To je pač drobtinica z deželne mize, vendar je častna za oba zavoda. Morda korist teh zavodov tudi spoznata mariborčani in celjski mestni zastop.

(Ljudska sprememba.) V Vitanju je bilo leta 1895. poročenih 24 parov, rojenih je bilo 94 otrok, mrličev 67; v Kozjem pa je bilo lani poročenih 9 parov, rojenih 51 otrok, mrličev pa 29.

(Smrt je pobrala) vrlega in pobožnega posestnika Franca Nateka od Sv. Jurija ob Taboru. Bil je ves čas svojega gospodarstva zvest naročnik »Slov. Gospodaja« in vesten občinski svetovalec. Za njim žaluje vse, kar ga je poznalo. Bil je pravi slovenski poštenjak. Blag mu bodi spomin!

(Nagla smrt.) V pretečenem tednu sta nagle smrti umrli dve mladi dekleti v ljutomerski župniji; prva v 26. letu vsled srčnega krča; druga v 19. letu vsled močnega prehlajenja. V preteku enega tedna bili sta zdravi in mrtvi. Nagle in neprevidene smrti reši nas, o Gospod!

(Paralelka) na celjski slovensko-nemški gimnaziji se je končno dovolila in dne 7. januarja odprla. No, vendar enkrat!

(Za brežiški in sevniški okraj) je namesto g. Zavatlala imenovati okr. šolskega nadzornika. Govori se, da sta za to mesto resna kandidata dva strupena celjska nemškutarja.

(Čujte, kaj žganje dela!) Dne 8. jan. se je v župniji sv. Urbana pri Ptujju močno napil žganja 18letni Franc Horvat ter v gozdu blizu doma obležal in zmrznil. Še le za štiri dni so ga našli mrtvega.

(Nesrečen god.) V Skalcah pri Konjicah je na sv. Treh kraljev večer s svojim prijateljem obhajal svoj god udovec Gašpar Rahle. Ko prijatelj odide, vleže se Rahle v posteljo in zaspi. Proti polnoči pa zapazijo sosede veliko svetlobo v Rahletovi hiši; hitijo gledat in najdejo Gašparja mrtvega in posteljo skoro čista zgorelo.

(Nameščenje.) C. kr. okrožno sodišče v Celju je namestilo notarskega kandidata g. W. Svoboda za namestnika notarske pisarnice pokojnega notarja dr. M. Reiserja v Mariboru.

(Posvečevanje praznikov.) Poroča se nam: Da so novo Scherbaumovo vilo v Mariboru stavili v petek in svetek, temu se ne čudim; saj vem, kaj je sv. vera mnogim meščanom. Toda na sv. Treh kraljev dan me je nekaj zelo užalilo. Ko sem šel popoldne v St. Peter, ropotali so na onem bregu Drave težki vozovi. Kaj je bilo? Kmetje iz okolice mariborske so vozili led. ✓ (Izpit učne usposobljenosti) za ljudske šole s slovenskim in nemškim učnim jezikom napravili so ti-le gg. učitelji: Brinar Jožef, Čulek Jožef, Kokl Jožef, Kresnik Jožef, Rozina Adolf, Serajnik Franc, Stani Tomislav, Šamperl Davorin, Šerbinek Lavoslav, Šerona Vinko in Žunkovič Janez. Vsi so usposobljeni tudi za podučevanje v katoliškem veronauku (gg. Brinar Jožef in Žunkovič Janez celo z odliko).

(Imenovanje). Orozinski nadstražnik v Roncanan, g. Ivan Peče, je imenovan za poštnega asistenta v Mariboru.

(Starček zmrznil). Neki starček z Mrzle Planine, župnije Loka, je oni dan šel iz celjske bolnišnice domov. Ne daleč od doma so ga zapustile moči, obležal in je po noči zmrznil.

✓(Samomor). Dne 8. jan. se je v Celju vrvarski mojster Janez Wegg vrat prerezal, da je za nekaj ur umrl. Domači prepričani so, da je bil boja vzrok nesrečne smrti.

(Z revolverjem) se je igral dne 6. jan. vinski kupec Leopold Potočnik pri nekem posestniku v Gradišah v Halozah. Ravno ko vstopi Ana Stumberger v hišo, sproži se revolver in krogla zadene Ano Stumberger v trebuh. Potočnik se je takoj napolil na Ptuj k sodišču.

Društvene. (Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali čč. gg. župnik Fr. Klepač 3 gld., župnik Alojz Šijanec 2 gld. in profesor bogoslovja Jož. Zidanšek 3 gld. Bog plati! Slovenci in Slovenke, ne zabite te dijaške kuhinje!

(Za družbo duhovnikov) so meseca novembra in decembra vplačali čč. gg.: Frangež Jern. 12 fl., Meznarič Ant., Bratkovič Franc, Rotner Jan. in Cerjak Jož. po 11 fl., Kukovič Fric 5 fl., Hrzič Jož. in Čizek Al. po 2 fl., Zabukošek Kasp., Dupelnik Greg. in Osenjak Mart. po 1 fl.

✓(Kmetijsko bralno društvo v Hajdinju) je izvolilo pri občnem zboru dne 6. jan. sledeči odbor: g. Andrej Šlamberger, predsednik; gosp. Martin Muršec, podpredsednik; g. Fran Podobnik, blagajnik; g. Nace Skrbinšek, tajnik; g. Lojze Pogruje, knjižničar; č. g. Jož. Mihalič, odbornik.

(Cvensko bralno društvo) priredi v nedeljo, dne 19. jan. ob 4. uri popoldne v cvenski šoli občni zbor z vspešdom: Nagovor predsednika; poročilo blagajnika in knjižničarja; volitev odbora; slučajni predlogi in vplačevanje udnine. Po zborovanju je v Senčarjevi gostilnici prosta zabava, pri kateri svirajo domači tamburaši.

✓(Pri Sv. Lovrencu v Puščavi) priredi prih. nedeljo, dne 19. jan. kmečko bralno društvo veselico in sicer v prostorih g. Baumgartnerja. Začetek ob 6. uri zvečer. Pred veselico bode občni zbor z navadnim vspešdom.

(Čitalnica v Šmarijah) pri Jelsah ima v nedeljo, dne 19. jan. ob 3 uri popoldne v gostilnici g. Krausa občni zbor z običajnim vspešdom. Ob 4. uri potem zboruje podružnica sv. Cirila in Metoda na za Šmarije in Slatino. K mnogobrojnej udeležbi se najljubše vabijo člani in drugi rodoljubi.

(Mariborska čitalnica) priredi dne 19. jan. ples, dne 2. febr. pri »Gambrinu« velik koncert, dne 11. febr. »piknik« strelcev in dne 4., 16. in 19. febr. družbine večere.

(Kat. pod. društvu v Celju) je daroval č. g. Anton Lednik, župnik v Ločah, sto gld.; za srečke pa so vplačali ti-le p. n. gg Jan. Bosina, č. korar, 20 gld.; Mart. Škrbec, provizor, 18 gld.; Lov. Kramberger, Jak. Smole, Jak. Cajnkar, Sim. Gaberc, Ant. Jazbec, Al. Kos, Val. Par, Fr. Zdolšek, Ant. Šijanec, Jos. Pikel po 10 gl.; Jos. Sovič in Mart. Ulčnik po 5 gl.; Jurij Bezenšek 4 gl. H. Scheuermann, klepar, 2 gl. Bog. plati!

Iz drugih krajev. (Sv. oče in časnikarstvo). Sv. oče so nedavno rekli slavnemu jezuitu P. Zochiju te-le znamenite besede: »Pater, pišite članke! Ti bodo še več koristili kakor pridige; kajti kamor pridigarjeva beseda ne pride, tja pride časnik. In časnik berejo tudi taki, ki ne hodijo k pridigam.«

(Lepo darilo). Vzemljeno zavarovalna družba proti požaru v Gradcu je za poškodovane po potresu v Vodicah na Kranjskem darovala 660 gld.

(Izseljencem v svarilo). Avstro-ogerski konzul v Genovi poroča, da je ustavila svoje delovanje ondotna parobrodna družba, oziroma posredovalna agentura za izseljevanje v Brazilijo »La Lique Brasiljana«, ki je dozdaj brezplačno prevažala naše izseljence.

(Potres v Ljubljani). Dne 14. jan. ob 1/2 2. uri zjutraj je precej močen potres Ljubljance prestrašil iz spanja; sicer pa nove škode ta potres ni napravil.

(Pred porotnike) je prišel na Dunaju župnik iz Weinhaus, dr. Jožef Deckert, ker je bojda majnika vernike v pridigah šuntal zoper žide; toda porotniki so ga oni dan enoglasno nekrivim spoznali.

(Ujeti ponarejalci). Monakovska policija je ujela tri trgovske pomočnike, katerih eden je rodom iz Ptuja. Bavili so se z izdelovanjem listin in ob tem prav dobro živeli.

(Grozen vihar) je divjal minoli petek po Primorskem, posebno v Trstu. Na gornjem Italijanskem pa je prav debeli sneg zapadel.

(Prebivalstvo dunajsko). Sredi minolega leta je Dunaj štel 1.526.623 prebivalcev. Poslednjih pet let se je prebivalstvo pomnožilo za 152.075.

(Poboj v Ljubljani). V trnovskem predmestju na cesti v Mestni log št. 14 je hlapec Janez Modic iz Bresta Janeza Sarca, vulgo Novakovega s »trikelcem« tako po glavi udaril, da je ta v smrtni nevarnosti.

(Državno šolsko nadzorstvo). Deželni odbor štajarski je predložil prošnjo več občin deželnemu zboru, ki naj sklene, da se nastavi, kakor drugod, definitivni državni šolski nalozorniki.

(Grozen potres v Perziji) je dne 2. januvarija popolnoma porušil veliko vas Ganjabad. Ponesrečilo je 300 oseb. Dne 5. jan. pa se je zopet primeril potres in v mestu Chri porušil nad tisoč hiš, in ponesrečilo je okoli 800 oseb.

(Nov blaženi). Dne 12. jan. so sv. oče razglasila za blaženega jezuita Bernardina Realina, ki se je rodil 1530, umrl pa 1616. Kakor nam naš prijatelj iz Rima poroča, so sv. oče nenavadno živahni in zdravi.

(Samomor v cerkvi sv. Petra). V minolem tednu si je neki odpuščeni vojak pri tramvaju ali konjski železnici v cerkvi sv. Petra v Rimu z britvijo zarezal vrat. Cerkev je bila vsled tega nekaj dni zaprta.

(Volkovi na Notranjskem). V šneperških gozdih se je že več tednov potikalo pet volkov, a še le dne 11. jan. se je gozdnemu pazniku Šetini posrečilo jih zaslediti v Leskovi dolini in ustreliti volka, dočim je volkulja z mladiči utekla.

(Okraden na železnici). Na potu po železnici iz Maribora v Bolcan je gališkemu veleposestniku Skoloskemu neznan zlikovec, najbrž ko je spal, ukradel iz kovčega raznih dragocenosti, vrednih nad 5000 gld.

(Nesreča v premogokopu). V moravsko-ostroviškem revirju je v rovu Hermenegild včeraj nastal na doslej neznan način ogenj. Dvanajst premarjev je bilo težko ranjenih, petnajst pa ubitih.

(Prebivalstvo Trsta). Tržaška občina je štela koncem minolega leta 161.886 prebivalcev. Prebivalstvo se je v minolih petih letih pomnožilo v tem mesto za 6415 duš.

Loterijske številke.

Gradec 11. januvarija 1896: 80, 3, 6, 34, 35
Dunaj „ „ 82, 50, 76, 38, 62

Priporočila

se cerkven pozlatar, domačin,

ALOJZ ŠKET,

grajske ulice št. 6. v MARIBORU, grajske ulice št. 6.

Nova štacuna na Kartinovem v Ptuj.

Zaradi se približujoče spomladi izprodam svojo veliko zalogo vsakovrstnega manufakturnega blaga, priporočam pa tudi svojo veliko zalogo že novih letnih reči, katere se po najnižji ceni prodajejo.

Imam vedno najnovejše reči za možko obleko, kakor tudi za č. gg. duhovnike; črna sukna kamgarn itd.

Kdor tedaj želi res dobro in po ceni kupiti, naj kupuje samo pri

Math. Nemec-u

v „Novem štacunu na Kartinovem“.

1-12

Ciste vinske drože

kolikor-koli

kupuje po najboljših cenah

Feliks Schmidl

žganjčar

2-3

v Mariboru, Koroške ulice 18.

Tužnega srea naznanjam vsem sorodnikom, znancem in prijateljem prežalostno vest, da je moj ljubljani soprog, gospod

Luka Kunstek,

gimnazijalni profesor v Ptuju, dne 6. januarja 1896 ob 4. uri zjutraj previden s svetimi zakramenti za umirajoče, po kratki, mučni bolezni v 61. letu svoje dobe v Bogu zaspal.

Slovesen pogreb je bil dne 8. januarja 1896 ob 3. uri popoldan na mestnem pokopališču v Ptuju.

Ob enem izrekam za mnogoštevilne dokaze presrčnega sočutja sorodnikov, prijateljev in znancev za čas bolezni in ob smrti nepozabnega pokojnika, za obilno spremstvo na njega zadnji poti, vsem od blizu in daleč, posebno prečastiti duhovščini, narodni čitalnici ptujski, slov. pevskemu društvu v Ptuju, in drugim korporacijam za tako mnogobrojno udeležitev pri pogrebu, gospodom pevcem za častilico nagrobno in vsem darovateljem prekrasnih vencev, potem izrečno častitemu gosp. kaplanu Salamon-u, c. kr. notarju Ožganu in Antonu Gregoriču v Ptuju, ki so me v tej neizmerni nesreči tako ljubeznivo podpirali, svojo najiskrenejšo zahvalo.

Končno pa spolnim izrečno željo svojega blagega soproga, da vsem znancem in prijateljem, ki so mu v težki bolezni toliko naklonjenosti skazovali, iskreno zahvaljujem in zakličem slednji „Z Bogom“.

V Ptui, dne 9. januarja 1896.

Marija Kunstek.

Oznaniło.

Troje stipendij s tri sto goldinarjev na leto je izpraznjeno za medicince grškega vseučilišča, ki uživajo na Štajarskem domovinsko pravico.

Podkrepljene prošnje imajo se do 15. dne meseca januarja 1896 podpisaneu deželnemu odboru priposlati.

Natančneje glej v štev. 2. tega lista.

V Graciu 27. dne meseca dec. 1895.

Od štaj. deželnega odbora

Služba organista

na Spodnji Polskavi je izpraznjena. Prošnjiki naj se takoj oglasijo pri župnijskem uradu.

Cerkveno predstojništvo na Spodnji Polskavi, 4. januarja 1896.

Fr. Heber, župnik.

Dr. Ljudevit Vipavc,

zagovornik v kazenskih zadevah v Celovcu, Beljaške ulice št. 56 A I. nadstropje.

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Kathreiner-
KNEIPPOVA SLADNA KAVA
je kot
primes k bobovi kavi
edino zdrava
kavina pijača.

Dobi se povsod, pol kile za 25 kr.

Svarilo! Zaradi ničvrednih ponarejenih izdelkov je treba paziti na izvirne zavoje z imenom:

Kathreiner

Najlepše darilo

za
godovne in svečane prilike.

Oljnat portret 85 x 75 cm

Antona Martina Slomšeka,

najfinije po najboljšem izvirniku izveden, na platno napet, v zlatih kovinskih-barok, antik-barok ter črnih zlato okrašenih okvirih po 10, 12, 15 in 18 gld., dobiva se v trgovini

D. Hribarja v Celji.

Kaj je Anton Martin Slomšek Slovincem, bilo bi preveč govoriti. Njenu se imamo zahvaliti za družbo sv. Mohorja; njemu se zahvaliti za najboljše in najlepše pedagoške spise in domovinsko ljubezen vsemajšnje pesni. On bil je najodličnejši buditelj naroda, in najbolj vneti zagovornik pravice Slovincem. Nobena slovenska hiša naj bi ne bila brez slike tega slavnega moža, ki je in ostane vedni ponos in dika Slovincem, 5—10

J. Pserhofer-jeva lekarna „Zum goldenen Reichsapfel“

Dunaj, I., Singerstrasse Nr. 15.

J. Pserhofer-jeve

Teločistilne kroglice,

nekadaj imenovane **kričistilne kroglice**, staroznano, lahko teločistilno domače sredstvo.

Teh kroglic stane: Jedna škatljica s 15 kroglicami 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr. — Ako se denar naprej pošlje, stane s prosto pošiljativjo vred: 1 zavitek kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor eden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva **„J. Pserhofer-jeve teločistilne kroglice“** in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v rdečih pismenih, kateri je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja. 1 posodica 40 kr., prosto poštne 65 kr.

Trpotčev sok, ena steklenica 50 kr.

Balzam za golšo, 1 steklenica 40 kr., poštne prosto 65 kr.

Stolovski Kola-izdelki izvrstnih krepčal za želodec in živce. 1 liter Kola-vina ali eliksirja 3 gld., 1/2 litra 1 gld. 60 kr.

1/4 litra 85 kr.

Britka želodčna tinktura, (nekadaj življenska esenca ali praške kapljice imenovana.) Rahlo mečilo, ki budi in krepča želodec pri slabem prebavanju. 1 steklenica 22 kr., dvanajstero 2 gld.

Balzam za rane, 1 steklenica 50 kr.

Fijakerski prsni prašek, 1 škatljica 35 kr., poštne prosto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhofer-ja, pospešuje izvrstno rast las, 1 škatljica 2 gld.

Zdravilni obliž za rane bivšega prof. Stendela. 1 posodica 50 kr., poštne prosto 75 kr.

Učvrzalnica čistilna sol A. W. Bullricha, domače sredstvo proti slabi prebavi. 1 zavitek 1 gld.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še vse druge domače in vnanje farmacevtične specialitete, naznanjene v avstrijskih časopisih, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje na tanko in najceneje naročajo.

Razpošiljanja po pošti se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

Pri določiljanju denarja (najboljše po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju. 7-12